

lui; kind se află cu prisos acaestă apă către metal, a-
tunci se formă perchlorurū de antimoniu: Sb^2Cl^5 ; dacă
în kontra domină metalul, se prodăce protochlorū: Sb^2Cl^3 .

KOMBINACIILE ALE ANTIMONIULUI CU OXIGENUL.

Subt-oxidū de antimoniu	Sb^2O^2 ;
Protoxidū de antimoniu	Sb^2O^3 ;
Acidū antimoniceū	Sb^2O^5 ;
Antimoniatū de protoxidū de antimoniu	Sb^2O^3, Sb^2O^5 .

PROTOXIDUL DE ANTIMONIE. Sb^2O^3 .

Protoxidul de antimoniu ia naștere în mai multe im-
prejurări.

1° Calcînd antimoniu în contactul aerului; se for-
mă protoxidū de antimoniu cristalisat, ce se găsește a-
desea florii arcentive de antimoniu. Spre a pro-
dăce oxidul de antimoniu prin acaestă metoadă, se întro-
dăce antimoniu într'un kresset de Hesse, avînd d'asupra
alt kresset răsîrnat și în fîndul cărăia s'a făcut o gaze-
ră; metalul se încălzese puțin la temperatură roșie ci-
rească; în zîtrul celor două kressete se stabilește un kranț
de aer ce pricinăsește destul de repede oksidarea metalu-
lui, și pînă kressetului superior se află imbrăcați de
ace lăni de protoxidū de antimoniu;

2° Descompunînd aerul de apă prin antimoniu în-
călzit puțin la o temperatură roșie;

3° Traktînd antimoniu prin acidul azoticū koncen-
trat; în acest caz, protoxidul de antimoniu kăprinde tot
d'asna antimoniatū de antimoniu;

4° Arzînd pe grătar la aer sulfurul de antimoniu;

5° Descompunînd protochlorurū de antimoniu prin-
tr'un carbonatū alcalinū saș prin ammoniacū: oxidul ce
se dobîndese cu acaestă metoadă este hidratatū.

Oxidul de antimoniu anhidru este alba ca tîrgrî-
tarul. D. Woebler l'a observat sîc două forme nekontak-
tibile, din care una este oktaedru și celălalt, și ceea-l-alt